

Joachim Stockmann

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Stockman
Medicinae Doctor & Professor, Ad Exequias, Quas ... Virgini Annae Catharinae
Viereggen/ Parentes moestissimi hodie ... paratas cupiunt, Omnes literariae
Reipublicae Cives ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1649

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777373556>

Druck Freier Zugang

Stockman, J.,

in A. C. Vieregg.

Rostock. 1649.

21.

PROGRAMMA

Quo

Rector Universitatis Rostochiensis
JOACHIMUS STOCKMAN

Medicinæ Doctor & Professor,

AD EXEQVIAS,

Quas

*Nobilissima & virtutum splendore
Ornatissima Virgini*

ANNÆ CATHARINÆ

Diereggen /

Parentes mœstissimi

hodie ad horam 1. Pomeridianam in templo Nicolai-
tano paratas cupiunt,

*Omnes literaria Republica Curves observanter, officiosè
& peramanter invitat.*

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILL, Acad. Typogr. 1649.

PROGRAMMA

Regio Universitatis Rostochiensis
IOACHIMUS STOCKMAN

Medicine Doctor & Professor

AD EXERCITIUM

QUI

Mobilium & Fixorum Liberos

et alios Liberos

ANNE CATARINÆ

Dirigenda

Parentes mortuorum

hodie ad horam 1. pomeridianam in templo Nicolai

inopariis capient

Omnes huiusmodi Liberos & alios Liberos

& Parentes mortuorum

ROSTOCKII

REGIAE UNIVERSITATIS

Roh! Quanta in-
 dies oculis nostris ob-
 versatur rerum vicif-
 situdo, mutabilitas &
 inconstantia; sive quæ
 supra nos, sive quæ
 ante pedes sunt, spe-
 ctemus. MODò hilari

facie ridet æther, modò tristem exhibet vul-
 tum, modò coruscis Sol splendet radiis, mo-
 dò atris involvitur nebulis, modò serena, mo-
 dò opaca nox est, & micantibus astrorum
 emblematis picta conspiciuntur Cœli la-
 quearia, vel nulli scintillant, & unâ omnes in
 obscuro latent stellarum igniculi, Quod si vel
 solam præsentem autumnî tempestatem
 consideremus & priores simul in memoriam
 revocemus amânas veris, fertilesq; æstatis
 horas, proh! Quanta rerum deprehenditur
 vicissitudo, mutabilitas & inconstantia!
 Primo vere quis non gaudet amica aëris cle-
 mentia, cum jam herbescente nova viridita-

te induitur tellus, & περιφόρα γαίας τέχνη, pulcherrimi omnis generis flosculi passim renascuntur, Quorum multi calice, multi gemma, multi vagina emergunt, partim aureo, partim argenteo, partim cæruleo, partim purpureo, partim alio non minus grato colore conspicui, adeoq; revera pulcherrimi flosculi, magna voluptate nostrum aspectum remunerantes. Sed ubi nunc verna illa aeris benignitas? ubi nunc optatissima illa florum progenies? ubi nunc qui nostros oculos tantâ amœnitate pascebant, Martiæ Violæ, tulipæ, Narcissi, Hyacinthi? ubi qui hortos egregiè decorabant Junonis lacte perfusa lilia, veneris sanguine tinctæ rosæ, ubi tot & tantæ nostræ deliciae? Quin imo si quid adhuc superest rarioribus in foliis ornamentis, frigoris afflatu emoritur, & spe citius collabascit. Sed quid dicis? Quid mihi cum ætheris, solis, stellarum, foliorum & florum mutabilitate? audi sis ó homo Homericum carmen, quo Pyrrhonem academicum peculiariter delectatum fuisse legimus:

ὅση περ φύλλων γενεὴ πηδὲ καὶ ἀνδρῶν
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμῶ χαμάδις χρεὶάλλα δεθ'
 ὕλη,
 θηλιπῶσαι φύει, ἔαρῶ δ' ἐπιρρίγνεται ὄρη.

Tal.

Tale quidem genus est hominum, quale est fo-
liorum,

Quorum hac ventus humi fundit, rursum illa
virescens

Profert sylva, simul veris jam affla verit Hora.

Sicut Poëta eleganter arborum foliis, ita
nescio, annon elegantius hominem caducis
sacræ literæ comparent flosculis, cum inter-
prete Buchananō Psal. 103. ita loquuntur :
Homo

Instar est floris Tyrio comantis

Murice, UT vultu modicè sereno

*Risit, afflatu tepidi repente
concidit austru.*

Quin etiam

*Poma ut in arboribus pendent, sic corpora nostra
aut maturo cadunt, aut citò acerba ruunt.*

Præter hæc, ô quàm multa passim occurrunt
de humana fragilitate Sophorum monita!

Naturæ genium Aristotelem si interrogabis,
πῆστιν ἄνθρωπος ; Quid sit Homo? Respondebit
scio:

ἀδοθενείας ὑπόδειγμα, imbecillitatis Exemplar,

καιρῶ λάφυρον, Temporis spoliū,

τύχησ παίγνιον. Fortunæ ludibrium.

μεταπτώσεως εἰκὼν, Mutabilitatis Imago,

*Φθόνος καὶ συμφορῆς πλάστιγγ. Invidiæ & calamita-
tis trutina,*

εἶδε λοιπὸν, φλέγμα καὶ χολή & ulterius nihil præ-
terquam phlegma & cholera.

Aristoteli, Æschilus, Sophocles, Pindarus &c.
plena cera subscribunt, hominemq; *πομφόλυ-
κα κρητὴ σκίαν ἄθεν τ' ἄλλο πλὴν εἶδαλον ἐπιμέρον* esse;
Et sanè si quid fumus, umbræ fumi, Somnia
Umbræ fumus, Lucernæ vento expositæ,
BULLÆ, quarum aliæ simul atq; natæ sunt, pro-
tinus evanescent, aliæ paulo diutius durant,
omnes brevibus intervallis sibi invicem
succedentes. Et quidni fragilis admodum
conditionis homo dicatur? Vide sis alius a-
cini granum glutiens suffocatur, alium epotus
cum lacte pilus, mica panis, musca strangulat,
alium aquilæ unguibus elapsa testudo,
decidens tecto stiria, fulmen, percutit,
Luxoriosos interimic intemperantia, absti-
nentes frugalitas, Industrij vigiliis, ignavi si-
tu otioq; tabem contrahunt, nonnullos pe-
natum suorum, nonnullos templorum sepe-
lit ruina, multos venena, naufragia, bella, ter-
ræ motus, & qui mille sunt diversarum par-
tium corporis morbi è medio tollunt, ali-
quando si qui dolore fletuq; non potuerunt,
gaudio risuq; emoriuntur.

Sed quomodo hæc nostro instituto sine
ingrata prolixitate accommodari poterunt
omnia?

SANE

SANE, diei instar sereni quæ latiore[m]
hactenus faciem exhibuit nobilissima Vier-
eggiana Domus & jam tristitiæ, luctusq; in-
volvitur nebulis, non incommodè cum
illuni & tenebrosa nocte comparari possit.
Et quæ tanti luctus causa est p. d. Nobiliss. vir-
go, cum ipsa Luna, laborante & deliqui-
um patiente, siquidem dum vixit, *ó utinam
hodiernum viveret!* in Nobilissimarum virgi-
num choro non aliter splenduit, quam inter
Stellas luna minores, vel inter errantes syde-
rum igniculos lucidissimus Veneris ocellus.
Quin etiam, Eadè elegantiori cuivis flosculo
comparari poterit, sive ROSÆ de quâ Poëta:

Rosa honor decusq; florum,

Rosa cura amorq; Veris

Rosa calitum voluptas.

Sanè, Rosa fuit p. d. nostra ANNA CATHA-
RINA Nobiliss. & hæreditaria Mareschalla-
tus dignitate præfulgidæ hujus provinciæ
VierEggiorum familiæ honor & decus, pa-
rentum unica cura, amor & voluptas. *sive LI-
LIO*; sanè lilium fuit, Et quid ni? si lilij nomen
cuivis elegantiori & amabiliori flosculo tri-
buitur; Quidni attribuetur amabilissimæ vir-
gini, Ecce! Lilium regiâ proceritate in exi-
mium caulem adsurgit, flosculisq; non paucis
ornatur

ornatur ebore candidioribus, foris pulchrè
striatis & ab angustia in latitudinem paula-
tim sese laxantibus, effigie calathi, resupinis
per ambitum labris tenuiq; filo stantibus in
medio crocis; atq; ita liliū admirandæ pul-
chritudinis Flos est. Nec nostra A. C. quoti-
dianæ formæ virgo fuit, nec sine variarum vir-
tutū ornatu. In lilio septem crocea quæ dixi-
mus grana maxime splendent non minus in
Nostra ANNA CATHARINA splenduerunt
septem insigniores virtutes; Pietas, probitas,
modestia, castitas, humanitas, humilitas, Be-
neficentia. Sed quid ulterius? quod dicam?
o utinam meliora dicere possem! Com-
munem flosculorum sortem experta est A.
C. brevis ævi, vitam cum morte, quin po-
tius mortem cum vita commutavit, siqui-
dem in Paradisiacos hortos translata est, ubi
vita sine morte, dies sine nocte, gaudium sine
mœrore, tranquillitas sine labore, rectitudo
sine perversitate, pulchritudo sine deformati-
tate, veritas sine falsitate, charitas sine invidia,
felicitas sine miseria. Non igitur est quod tan-
topere doleatis Mœstissimi parentes, parci-
te lacrymis, & quæ vestra est Eximia pietas &
prudencia, æquo animo humanos casus to-
lerate, & patienti animo cogitate Filiam
quam

quam vobis educandam commiserat, Deum
repetiisse non abstulisse, cogitate mortem,
æquè ad juvenculâs pertinere, quàm senio
confectas matronas, non esse eundem ordi-
nem fati, qui est ætatis, modo matura, modo
imatura, modo ex plebeia domo duci funera,
modo ex regia. Cogitate, Nos omnes ad hoc
sacramentû adactos esse FERRE MORTA-
LIA nec perturbari ijs, quæ vitare nostræ non
est potestatis. Itemq; Deo parere summâ esse
libertatem. sed quid Ego tibi quid suggero
vir Nobilissime? ex cujus ore sapius hæc audi-
vi vel hisce similia? Nunquam Ego fortunæ
credidi, etiamsi videatur pacem agere, & quæ
in me Indulgentissime contulit Bona, eò lo-
co posita semper habui omnia, unde sine mo-
tu meo repeti possent. Scivi jam ante, usum
fructû tantum esse meum, cujus tempus ipse
arbiter muneris sui moderaretur. Scivi in-
quemlibet diem, quæ data erant, reposcen-
da, semper in promptu habenda fuisse, & si-
ne querela creditori reddenda, quocunq;
momento debitorem appellaret.

Cæterum ad Lectorem rursus me conver-
tam, necesse est.

Nata p. d. Nobilissima Virgo ANNA CA-
THARINA VIEREGGEN, in prædio

B

Bar

Barthelstorff anno 1633. 16. Octobris hora pomeridiana 3. & ejusdem mensis die 24 per lavacrum regenerationis ecclesiæ inserta est, à quo tempore in pietate & Nobilissimum suum genus amplius exornantibus virtutibus, pulcherrimi instar flosculi succrevit, usq; ad annum 1649. quo, die 2. Septembris gravissimo in Intestinis suborto, & medicorum præsiidiis inexpugnabili morbo correpta, 17. d. ejusdem mensis (cum triduo ante charissimæ sorori MAGDALENÆ SOPHIÆ, Nobiliss. & strenuissimi viri GOTTHARDI Bogelsangs/ conjugii dulcissimæ eam lecto affixam invisenti, cum lacrymis & osculis ultimum Vale dixisset,) Inter preces, amplexus, & fletus parentum, In præsentia geminorum Medicinæ Doctorum, & verbi divini Ministri, piè admodum placideq; admirando cum desiderio vitæ cælestis animam Deo commendavit & simul exspiravit.

Parentem p. d. Nobilissima virgo habuit virum Nobilissimum, Amplissimum & maximè strenuum Dn. CASPARUM BZENEGGEN/ Ducatus Sverinensis Marschallum, & Reip Rostochiensis Consulem, virtutum & prudentiæ ornamentis conspicuum,
Avum

Avum paternum ROBERTUM, Proavum
CHRISTOPHORUM, Abavum JOACHI-
MUM omnes in *Benitz & Weitendorff* heredi-
tarios, & per antiquâ & ultra 500. annos apud
nos Nobilissima VIEREGGIORUM profa-
pia prognatos, Aviam paternam p. d. habuit
RACHELEM ex nobili familia de *Kalden* in
Key / Proaviam ELISABETHAM ex LUT-
ZOVIORUM familia in *Lutrow & Seedorff* /
Abaviam ex LEVITZOVIORUM familia ori-
undas, Ad maternum stemma quod attinet,
matrem habuit LUCIAM *Weltzins* / fœmi-
nam nobilissimam, pietate & matronaliu-
virtutem splendore conspicuam, Avum, Pro-
Avum & Abavum *Weltzinius* omnes, dum
viverent in *Weissin* hereditarios, Maternam
aviam habuit MARGARETAM *Warnstet-*
ten ex MELCHIORE *Warnstetten* in *Fress-*
dorff olim hereditario natam, proaviã ELISA-
BETHAM von der *Lübe* / OTTONIS von der
Lübe / in *Buttelkow & Buschemüle* hereditarii
filiam, Abaviam, ex *Rhodiorum* in *Netwen-*
haus / Ataviam ex *Halberstadiorū* nobilibus
familiis progenitam. Ex his Nobilissimis pa-
rentibus & generosis Majoribus originem
traxit p. d. Nobilissima virgo, cujus Beatae a-
nimæ exuvias hodie hora 1. terræ matri so-
lemni-

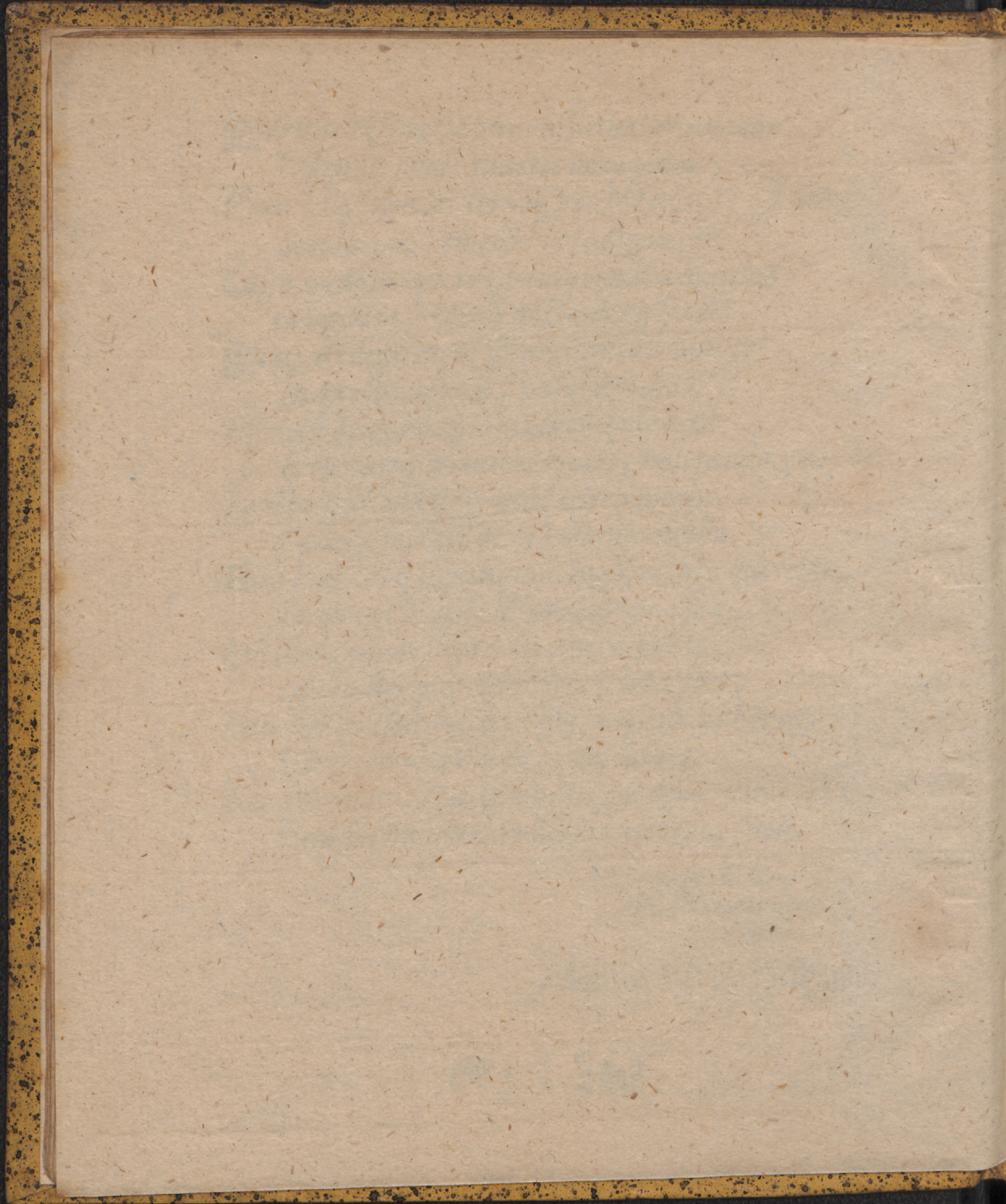
lemniter reddere quia constituerunt mœstif-
simi parentes, In solatium eorum, in hono-
rem tot Nobilissimarum familiarum, in obse-
quium magistratus, Dnn, Professores, Docto-
res, verbi divini ministros, liberalium artium
Magistros, Nobilissimos & Doctissimos Stu-
diosos, ut ad dictam horam 1. in templo Ma-
riano convenire velint, & frequenti præsen-
tia funeris deductionem cohonestare, offi-
ciosè & peramanter invito, Excitet in animis
nostris præsens funus communis Morralita-
tis memoriam & sacra ædes de precibus pro
communi salute sæpius ingeminandis nos
admoneat.

*P. P. Sub sigillo Rectoratus,
Anno M. DC. XXXIX.
XIV. Novembris.*

Conventus fiet in Æde B. Virgini Sacrà,
Horâ primâ pomeridianâ.

quam

WAS hör ich hat doch Anna-Tr
Leben/
Der strengen Todesmacht so pläkt
Du Adeliches Bild/du deines Standes
Wo sind die Gaben die der Himmel dir ve
Wo ist dein freundlich seyn / dein angenehme
Wodurch du pflegtest dir/ die Leute günstig
Kan nicht die Gottes-furcht und die Gesch
Dem Tode nehmen weg des Stachels
Ach nein: diß hilfft hie nicht/ wen dieses könd
So würden wir gewiß sie auch noch lebend se
Den ja dir Freundlichkeit und schöner Gab
So bey ihr/ tausend tausend nicht zu gleich
Wie sie die Gottes-furcht von Kindesbein ha
Vnd sich die ganze Zeit mit Fleiß darin geü
Zeugt selbst das Gottes-haus/ ist frommen
Weil man sie selten wo/dann in der Kirch
Ich geb ihr diß Gezeugniß auch/dan da wir
Zur Stuben pflegien gehn / war ihre höchst
Wan sie nur beten solt. Diß sie so würdig
Dass sie Eybillens-zeit solt haben zugebr
Nun aber ist der Tode ihr bald entgegen kom
In ihrer Rosen-blüth auß dieser Welt genom
Die/derer Augen wir iht sehen zgedruckt
Vnd uns mit Freundlichkeit so offft hat an
Drumb Vater/Freunde wer ihr seyd/last Z
Vnd hebet mit mir an/ die Leiche zu begießen
Die weisse Lilie/ der Spiegel aller Tugend
Nicht vor uns abgemeet/ in ihrer besten Ju
Herr Breutgam seuffzet mit/ ihr habe nunm
Das schöne Tugend/bild/das euch zur Eh' er

